

به نام دادار اورمزد

" من دوست دوستان خود بوده ام . من بهترین سوارکار - ماهرترین تیر انداز و پادشاه شکارگر بودم "

داریوش بزرگ

WWW.ARIARMAN.COM

به نام دادار اورمزد

فر شاهنشاهی داریوش بزرگ را می ستایم

این نوشتار را تقدیم میکنم به همه ایران دوستان میهن گرفتار تا شاید مهر تمدن کهن ایران دگر بار در دلهایشان فروزان شود و این اسناد جاودانه نیاکامان را الگویی برای سازندگی ایران فردا کنند .

چرا میگوییم داریوش بزرگ ؟

داریوش بزرگ را میتوان به جرات یکی از نوابغ هوشمند و شایسته برای قدرت و شاهنشهی آسیا نامید . در اینجا بر این هستیم تا گوشه ای از کارهای شگفت انگیز این فرزند پاک ایران و شاهنشاه 28 کشور آسیا را بررسی کنیم و همچنین با اندیشه های اهورایی این ابر مرد وطن پرست تاریخ ایران و جهان که بدون تردید وی ادامه دهنده راه کورش بزرگ بوده است آشنایی بیشتری داشته باشیم . در مرحله نخست این نوشتار باید به همه ایرانیان این نکته مهم را گوش زد کنم که هیچ گاه واژه داریوش کبیر را به کار نبرند . زیرا شایسته ابر مردی همچون داریوش نیست که وی را با پسوند کبیر بنامیم . کبیر از واژه ای صدرصد عربی ریشه گرفته شده است که کلمات اکبر - کبر - کبری نیز از همین واژه است . پس مه یا بزرگ که ریشه ای کاملاً ایرانی دارد برآورنده این بزرگ مرد ایرانی و دیگر افراد شایسته این پسوند است . هیچگاه ما نباید از واژگان عربی برای شخصیتهای برجسته تاریخمان استفاده کنیم . زیرا اعراب نابود کننده تمدن ایران بودند و تا جهان در جهان باقی است آنان دشمن ما و ما دشمن آنان . ولی دیپلماسی جهان امروز بر این اصل است که همه کشورها باید با یکدیگر با صلح رفتار کنند و کینه توی های گذشته را رها کنند . ولی بدون تردید ایران و ایرانی هیچ گاه نباید و نخواهد توانست با اقوامی بربر و متجاوز که هنوز یکی از بی تمدن ترین و بی ریشه ترین کشورهای جهان به حساب می آیند کنار بیاید .

به نام دادار اورمزد

زیرا آنان بودند که امپراتوری متمدن و قدرتمند ایران را به ویران سرای برای جولان دادن خودشان تبدیل کردند .
به هر روی امروز جوانان برومند سرزمین مقدس ایران باید با شخصیتی برجسته و نادر از کشورشان بیشتر آشنا شوند و آن کسی نیست جز داریوش بزرگ شاهنشاه قدرتمند آسیا . وی در سال 522 پیش از میلاد بر اریکه شاهنشاهی آسیا نشست و در سال 486 پیش از میلاد چشم از جهان فرو بست و ایرانی را برای ما به ارث گذاشت که در جهان بی سابقه بود . پس از وی خشیارشا بزرگ بر اریکه شاهنشاهی 28 کشور آسیایی نشست و راه پدر بزرگوار خود را ادامه داد .

داریوش پور (پسر) گشتاسب - پور ارشام - پور آریارمن - پور چیش پش بود که نیاکانش در سه نسل به کورش بزرگ باز میگشت . وی یکی از سرداران نامی ارتش کامبوجیه فرزند کورش بزرگ بود . پس از درگذشت کامبوجیه داریوش بزرگ بر ضد بریای دروغین که خود را فرزند کورش معرفی کرده بود قیام کرد و سلطنت را از وی بازستاند . داریوش با همکاری 6 سردار برجسته از ارتش کامبوجیه که نامشان : ویندفرنه - اوتن - گائوبرووه - ویدرنه - بغ بوخش - اردومنش بود بر ضد شاه دروغین قیام کردند و وی را از مقام شاهی برکنار کردند و مجازات کردند . سپس یکی از 7 تن سردار ایرانی در طی مسابقه ای در میدان اصلی شهر به مقام پادشاهی رسید و او کسی نبود جز داریوش بزرگ . به گفته هرودوت 3 سال نخست سلطنت وی برای سرکوب شورشیان و برقراری ایران یکپارچه صرف شد .

فرتور درفش ارتش شاهنشاهی ایران در زمان داریوش بزرگ

به نام دادار اورمزد

گوشه ای از اقدامات شگفت انگیز و میهن پرستانه داریوش بزرگ

یکی از مهم ترین اقدامات داریوش بزرگ قرار دادن مصر به عنوان یکی از ولایات ایران بود . این اقدام برابر با 4 ژوئیه سال 489 پیش از میلاد صورت گرفت . وی قلمرو امپراتوری ایران را به 30 ایالت تقسیم نمود و هر ایالت را ساتراپی (واژه ای مادی است) نامید و دستور داد که با تاسیس پستخانه ارتباط مردم این ایالتها با هم تامین شود و داد و ستد با پول انجام شود (سکه هایی که ضرب کرده بود) . مصر یکی از ساتراپی های ایران آن زمان بود که داریوش توجه خاصی به آن داشت .

نظم دادن انسانی به مالیات های کشوری یکی دیگر از مهم ترین اقدامات داریوش بزرگ است به گفته پلوتارخ مورخ نامی سالهای 46 تا 120 پس از میلاد همه ساله از کشورهای مختلف هدایایی به دربار شاهنشاهی ایران می آوردند تا اینکه داریوش مقدار مالیات را برای هر ایالت معین کرد . سپس مامورانی را فرستاد به ایالتهای امپراتوری تا ببینند چه مقدار مردم توانایی پرداخت مالیات را دارند ؟ آیا مبلغ تعیین شده فشاری را بر مردم تحمیل نمی کند ؟ سپس ماموران به حضور شاهنشاه آمدند گفتند همه قادر هستند این مبلغ را بپردازند . با این حال داریوش بزرگ دستور داد همان مقدار را هم نصف کنند . که درباریان علت را پرسیدند . وی پاسخ داد ممکن است شهربانان هم برای خود مبلغی از مردم به صورت غیر قانونی دریافت کنند پس باید این را در نظر گرفت .

ساخت راهی شاهی با زیرسازی اصولی و مستحکم به طول 2700 کیلومتر یکی از شگفت انگیز ترین کارهای وی در 2500 سال پیش به حساب می آید . این راه از شوش به سارد در نزدیکی مدینترانه بود . زیرسازی مستحکم این راه که بسیار شبیه به آسفالتهای امروزی است از نیوغ امپراتوری داریوش بزرگ و برگزیدن اصولی ترین شیوه حکومتی و راه سازی به حساب می آید . ماریژان موله اولین راه شوسه و زیر سازی شده در جهان را به داریوش نسبت داده است .

به نام دادار اورمزد

آباد سازی مصر از دیگر اقدامات وی بود . مصر به مدت 121 سال یکی از ایالت‌های ایران به حساب می آمد که داریوش آنرا سامان و گسترش داده بود . داریوش شاه نگاهی مثبت به مصرکهن داشت و در نوسازی آنجا تلاشی بسیار کرد . وی هیچگاه معابد آنان را ویران نکرد و به آنان آزادی در گزینش دین داد . وی در مراسم عزای ملی مصریان (آپس) شرکت کرد و هزینه هنگفتی را برای اجرای آن مراسم تعیین نمود . سپس به نزد معابد آنان رفت و به خدای مصریان احترام گذاشت و معبد خدای بزرگ مصر (آمون) را به کلی بازسازی کرد . داریوش مدرسه طب مصر را که مدت‌ها بسته بود و استادانش از کار بیکار شده بودن را دوباره گشود و " اودجاهور " را مامور رسیدگی به آنجا کرد . سپس استادان و افراد برجسته علمی جهان را به آنجا دعوت کرد تا در آنجا یک مرکز بین المللی طب راه اندازی کند . اودجاهور در نوشته ای که از خود بر جای گذاشته گفته است : شاهنشاه داریوش فرمان داد که همه چیز خوب به دانش آموزان و استادان داده شود تا پیشیه و کاردانی خود را گسترش دهند . شاهنشاه این کار را کرد زیرا فضیلت علم و دانش را میشناخت . روش برجسته مدیریت و فرهنگ ایرانی داریوش بزرگ سه قرن در مصر باقی بود . کارول نوشته است : با وجود برچیده شدن حکومت ایرانیان بر مصر در سال 404 پیش از میلاد، مصریان تا دهها سال پس از آن هم خود را از اتباع امپراتوری ایران می دانستند . مصر توسط کامبوزیا (کامبیز - کمبوجیه) دوم پسر کوروش بزرگ بدلیل کشتار عده ای ایرانی تصرف شده بود . وی شرق لیبی و شمال سودان را هم برخاک مصر اضافه کرده بود و مصر را که سالها به دو بخش علیا و سفلی تقسیم شده بود و دارای دو حکومت جدا از هم بود به صورت یک کشور واحد درآورده و داریوش بزرگ شهر ممفیس را پایتخت مصر واحد قرار داده بود .

داریوش بزرگ طرح تعلیمات عمومی و سوادآموزی را اجباری و به صورت کاملاً رایگان بنیان گذاشت که به موجب آن همه مردم می بایست خواندن و نوشتن بدانند . این اقدام وی نیز در تاریخ بی سابقه بود . وی اینگونه می

به نام دادار اورمزد

اندیشید که پادشاه زمانی میتواند در اندیشه آباد ساختن کشور باشد و ویرانی ها را آباد کند که مردمانش از شعور و سواد کافی برخوردار باشند و اقدامات شاهنشاه را برای اقتدار کشور درک کنند . (پرفسور هرتسفلد)

هنر هخامنشی در زمان داریوش بزرگ به منتهی عظمت خود رسید و داریوش شاه تمام هنرهای آسیا را برای شاهنشاهی ایران استقاده نمود . از گاوهای بالدار عظیم الجسته در شوش یا کاخهای هنر خاورمیانه در پرسپولیس یا کاخهای سلطنتی شوش یا سنگتراشه های بیستون و . . . وی شاهی مقتدر و هنر دوست نامیده شده بود که ایران را به سبک شگرفی اداره نمود . مورخین یونانی نوشته اند وی هنری را در پارسه اجرا کرد که دیگر بالاتر از آن ممکن نبود و عالی ترین شکل ممکن را وی پیداه کرد .

داریوش بزرگ در پاینز و زمستان 518 – 519 قبل از میلاد نقشه ساخت ابنیه های شگفت انگیز پرسپولیس را طراحی کرد و با الهام گرفتن از اهرام مصر و دیگر هنرهای آسیایی که همگی زیر مجموعه ای از ایران بودند نقشه آن را با کمک چندین تن از معماران مصری بروی کاغذ آورد و یادگاری خارق العاده به نام کاخهای پرسپولیس بنا کرد که ساخت که آن 65 سال به طول انجامید ولی زندگی اهورایی وی کفایت دیدن پایان کاخ را نداد . وی با این اندیشه که ایران با تمدنی کهن و شاهنشاهی قدرتمندی همچون ایران که مناطق زیادی از آسیا را به زیر پرچم ایران در آورده است شایسته یک مرکز قدرتمند با طراحی فوق العاده است که تا هزاران سال برای آیندگان بماند و آنان درس عبرت بگیرند و راه نیاکان خود را ادامه دهند . که می بینیم بعد از گذشت 2500 سال از ساخت پرسپولیس با وجود ویران شدنش توسط اسکندر گجستک و آتش کشیدن آن هنوز با قدم نهادن در این یادگار داریوش شاه ابهت این مکان انسان را تحت تاثیر قرار میدهند و همگان این وطن پرستی آنان را ستایش میکنند . نکته مهم این ساختمانها بزرگ رعایت حقوق انسانی کارگران و معماران است که داریوش شاه تمام مزایا و حقوق روزانه آنان را بر کتیبه ها نوشته است . داریوش بزرگ در هر سال برای ساخت کاخ به کارگران بیش از نیم میلیون طلا مزد می داده است که به گفته مورخان گران ترین کاخ دنیا محسوب میشود . این در حالی است که در

به نام دادار اورمزد

همان زمان در مصر کارگران به بیگاری مشغول بوده اند بدون پرداخت مزد که با شلاق همراه بوده است . داریوش بزرگ برای ساخت کاخ پرسپولیس که نمایشگاه هنر آسیا بوده 25 هزار کارگر به صورت 10 ساعت در تابستان و 8 ساعت در زمستان به کار گماشته بود و به هر استادکار هر 5 روز یکبار يك سکه طلا (داریك) می داد و به هر خانواده از کارگران به غیر از مزد آنها روزانه 250 گرم گوشت همراه با روغن - کره - عسل و پنیر میداده است و هر 10 روز یکبار استراحت داشتند .

از دیگر اقدامات انسان دوستانه داریوش بزرگ این بود که پس از تصرف بابل 25 هزار یهودی برده را که در آن شهر بر زیر یوق بردگی شاه بابل بدون مزد کار میکردند را آزاد کرد . این فرمان در ادامه فرمان تاریخی کورش بزرگ مبنی بر گناه بودن برده داری و آزادی انسانها صادر شد .

حس ملی گرایی و وطن پرستی داریوش بزرگ در برابر کشوری مقدس همچون ایران از دیگر سرمشق های این ابر مرد تاریخ است . هرودوت میگوید هرگز یک پارسی از خدای خود برای شخص خویشتن آروزی سلامتی و نیکی نمیکند بلکه او درخواست سعادت برای تمام ملت پارس - برای کشور پارس و سپس برای شاه پارس میکند آنگاه خود را مشمول این دعا میداند . به گفته پرفسور گیریشمن حس وطن پرستی داریوش بزرگ در درجه عالی و به شکل بی سابقه ای نمایان است و همه هم و غم او آرزوی ایرانی بود بدون شورش - با اقتدار شاهنشاهی بزرگ - مردمانی که در صلح زندگی کنند - برده داری و غلامی در آنجا نباشد - کشور در قحطی به سر نبرد و مردمان آزادی انتخاب دین داشته باشند (امری که در سال 2006 در ایران امروز آرزوی مردمان ما شده است) . این گفته در کتیبه های وی به روشنی دیده میشود و می بینیم که تلاش وی برای این امر مهم به حقیقت پیوست و شاهنشاهی وی در تاریخ به صورت بی سابقه به ثبت رسید .

برجسته ترین اقدام داریوش بزرگ بنیانگذاری نیروی دریایی ارتش ایران برای نخستین بار در تاریخ آریا بوم بوده است . به گفته هرودوت داریوش 2 گروه اکتشافی به دریا گسیل داشت . یکی از هند به دریای عمان و دریای سرخ

به نام دادار اورمزد

و سپس از رود نیل روانه دریای مدینترانه نمود . گروهی را تا دریای اژه در کنار ایتالیا و از طرف دیگر گروهی تا نزدیکی آفریقا فرستاد . این اقدام داریوش بزرگ به حدی به سرعت پیشرفت کرد که در زمان لشکر کشی تاریخی خشیارشا به اروپا به گفته هرودوت 4000 تا 5000 هزار ناوگان دریایی ارتش شاهنشاهی ایران روانه اروپا شده بود . که خشیارشا آنان را به 4 دسته تقسیم کرده بود : " ناوگان جنگی " برای پرتاب گوی های آتشین – ناوگان سرگور برای دنبال کردن دشمن و تعقیب آنان – ناوگان بارکش برای جابجایی ارتش و سربازان – ناوگان مهندسی برای جابجایی وسایل مهندسی برای پل سازی و کانال زدن و اقدامات مهندسی نظامی .

تقویم کنونی (ماه 30 روز) به دستور داریوش بزرگ پایه گذاری شد و او هیاتی را برای اصلاح تقویم ایران به ریاست دانشمند بابلی "دنی تون" بسیج کرده بود . بر طبق تقویم جدید داریوش روز اول و پانزدهم ماه تعطیل بوده و در طول سال دارای 5 عید مذهبی و 31 روز تعطیلی رسمی که یکی از آنها نوروز و دیگری سوگ سیاوش بوده است (ماریژان موله و پرفسور هرترفلد)

از دیگر اقدامات مهم داریوش شاه ابداع خط میخی پارسی باستان است . وی خطوط بین المللی (ایلامی - بابلی) را در ایران رواج داد و یک خط مشترک برای قلمرو شاهنشاهی ایران توسط اندیشمندان ایرانی ساخت که نام آن را میخی پارسی نام نهاد . که به زودی در 28 کشور جهان رونق یافت . (هرودوت)

داریوش بزرگ پادگان و نظام وظیفه را در ایران پایه گذاری کرد و به مناسبت آن تمام جوانان چه فرزند شاه و چه فرزند وزیر باید به خدمت بروند و تعلیمات نظامی ببینند تا بتوانند از سرزمین پارس دفاع کنند

به نام دادار اورمزد

داریوش بزرگ برای اولین بار در ایران وزارت راه - وزارت آب - سازمان املاک - سازمان پست و تلگراف (چاپخانه) را بنیان نهاد که این اقدام وی نخستین وزارت پست سریع جهانی شناخته شده است .

علاقه به آبادی - رونق کشاورزی و سرسبزی از دیگر خصوصیات برجسته داریوش بزرگ بود . وی شهربان (ساتراپ) ایالت های خود را به موظف به کاشت درختان و رونق کشاورزی میکرد . در نامه ای که باستان شناسان آنرا پیدا کرده اند و پرفسور ایران شناس گیریشن آنرا به چاپ رساند داریوش بزرگ به حاکمان روسیه و آسیای صغیر چنین فرمان میدهد : من نیت شما را در بهبود بخشیدن کشورم به وسیله انتقال و کاشت درختان میوه در آن سوی فرات و در بخش علیای آسیا تقدیر و سپاس میگویم .

داریوش بزرگ برای جلوگیری از قحطی آب در هندوستان که جزوی از ایران بوده سدی عظیم بروی رود سند بنا نهاد و مرمان آنجا را از خود خشنود نمود و جلوی قحطی را گرفت .

در طول سلطنت داریوش بزرگ 242 حکمران بر علیه او شورش کرده بودند و او پادشاهی بوده که با 242 مورد شورش مقابله کرد و همه را بر جای خود نشاند و مانع از تجزیه ایران توسط حکمرانان خائن شد و عدالت و یکپارچگی ایرانی را در سرتاسر کشور بسط داد . او در سال آخر پادشاهی به اندازه 10 میلیون لیره انگلستان ذخیره مالی در خزانه دولتی بر جای گذاشت .

احترام داریوش شاه به زنان و حفظ حقوق آنان از دیگر اقدامات برجسته وی به حساب می آید . طبق گفته پرفسور گیل استاین - دکتر دیوید استروناخ - پرفسور ریچای فرای و پرفسور علیرضا شاپور شهبازی (موسسه شرق شناسی شیکاگو و موزه ایران باستان) داریوش بزرگ برای بنا نهادن ساخت کاخهای پارسه از زنان به عنوان

به نام دادار اورمزد

یکی از مهم ترین نیروهای کاری استفاده می کرد . به شکلی که در چندین مورد کتیبه بدست آمده نوشته شده است که زنی در اینجا مسئول بیش از 100 نفر کارگر مرد بود و یا زنی دیگر به دلیل مهارت شغلی اش حقوقی معادل 3 مرد دریافت میکرد . یا در کتیبه ای دیگر آمده زنان کارگر باردار در ساختن پارسه از حقوق شاهنشاهی برای . استراحت و بارداری استفاده کردند .

از دیگر اقدامات داریوش بزرگ دادن پناهندگی سیاسی به فیثاغورث بود که بدلائل مذهبی از کشور خود گریخته بود و به ایران پناه آورده بوده است و سپس توسط داریوش بزرگ دارای يك زندگي خوب همراه با مستمري دائم شده بود .

داریوش برای سهولت رفت و آمد میان ایران و ایالت مصر دستور داد که میان دریای سرخ و رود نیل آبراهی (کانال سوئز کنونی) بسازند که آثار آن و کتیبه مربوط به اتمام این آبراه که صدها سال دایر بود و بر اثر توفان شن پیر شده است به دست آمده و موجود است . در طول این کانال تخته سنگهای تراشیده شده به دست آمده که در آنها تاریخ اتمام هر قطعه از آبراه حک شده است و این سنگها در دست است . در يك سنگ نیشته آمده است که روز افتتاح آبراه، 26 کشتی از آن عبور کردند و این نوشته به چهار زبان و دو خط است (میخی و هیروگلیف). از همین دوران اثری به دست آمده که عبارت است از مخطوطی از علامت ایران (بالهای باز شده مرغ با سرانسان و کلاه پارسی) و علائم قدیم مصر علیا و مصر سفلی که نشانه وحدت مصر واحد با امپراتوری ایران است . لوح داریوش به مناسبت پایان آبراه «دریای سرخ - نیل» در قرن 20 به دست آمده است . وی در سنگنبشته هایش در مصر خود را داریوش پسر ویشتاسپ هخامنش (ویشتاسپ در فارسی امروز به گشتاسپ تبدیل شده است) خوانده که از همان زمان احترام عمیق به پدر و بکار رفتن نام او پس از نام فرد در جهان رواج یافته است . معبدی که داریوش در مصر ساخت، هنوز تقریباً به طور کامل در منطقه واحه موجود است . وی به ادیان مصر احترام گذاشت و هیچگاه دین مزدیسناى ایرانی (زرتشت) را در آنجا تبلیغ نکرد .

به نام دادار اورمزد

از دیگر یادگارهای داریوش بزرگ ستایش مصریان از وی بود. زیرا داریوش شاه - مردمان و کارگران و بردگان مصر را رهایی بخشید و خود در راس فرعونهای مصر شاه آنجا شد. کتیبه ای از کاهنان مصری باقی است که استاد پیرنیا در کتاب تاریخ ایران باستان آنرا اینگونه ترجمه کرده است:

داریوش زاده نیت و متولی سائیس شهر خدایان مصر است. کارهایی که خدا به اراده خویش آغاز کرده بود داریوش به اتمام رساند. وقتی داریوش در شکم مادرش بود نیت (خدایان مصر) او را فرزند خود دانست. داریوش دست در کمان به سویش برد تا دشمنان خدای را بر اندازد. او نیرومند است و دشمنانش را در همه سرزمینها نابود خواهد کرد. شاه مصر داریوش است که تا ابد جاوید بماند. شاه بزرگ پسر ویشتاسب هخامنشی. او فرزند خدایان است که نیرومند و جهانگیر است پس مردمان سرزمینهای دور برایش هدایا می آوردند و برایش خدمت میکنند.

به گفته هرودوت داریوش در سال 514 پیش از میلاد به اروپا لشکر کشید و و شبه جزیره بالکان را جزوی از ایران کرد. هدف وی از این کار گزارشی بود که به دربار ایران فرستاده بودند مبنی بر اینکه قبایل اسکیت ها مراسمی کشنده دارند و مردمانی وحشی و خونریز هستند. به گفته کهن ترین مورخ یونانی هرودوت این مردمان در مراسمی مردمان خود را به هوا پرتاب می کردند و از دگر روی در زمین نیزههایی فرو میکردند تا آنان پس از افتادن به زمین بروی نیزه ها بیافتند و کشته شوند. این یکی از مراسم سالانه این کشورها و قبایل برای قربانی کردن در نزد خدایانشان بود. داریوش خود را راهبر صلح و خرد جهان میدانست و از گذشته فرهنگی بسیار کهن ایرانی برخوردار بود و به همین دلیل برای نابودی آنان اقدام کرد و لشگری بزرگ راهی آنجا نمود.

داریوش بزرگ ایران را به ایالتهای بسیاری تقسیم کرد و در راس همه ایالتهای دولت مقتدر شاهنشاهی ایران را قرار داد. برای هر ایالت شهربان مقرر فرمود. برای هر شهربان دبیری گذاشت. در پایان در کل امپراتوری اشخاصی را گمارد تا وضع کشور را بررسی کنند و خطاها و کارهای غیر قانونی شهربانان را گزارش دهند. این

به نام دادار اورمزد

افرار گوشه‌های شاه نامیده میشدند . به گفته پرفسور گیریشمن در کتاب ایران از آغاز تا اسلام این کار وی مورد ستایش همگان شده بود . زیرا دولت مردمان از ترس این افراد که بالباسهای شخصی در جامعه بودند از هر اقدام غیر قانونی سرباز میزدند .

پاداش به نیکو کاران و وطن پرستان و کیفر دادن به خائین از دیگر اقدامات داریوش بزرگ بود . زوپیر سردار برجسته ایرانی یک نمونه از این صداق ها بود. زوپیر پسر مگابیز بود . هرودوت مینویسد به داریوش خبر رسید که بابل شهر متمدن جهان آن روز که جزوی از ایران کورش بود سر به شورش نهاده است و مردان بابلی زنان خودشان را در منطقه ای گرد آورده اند و همگی را خفه کرده اند . چون این خبر به داریوش بزرگ رسید وی لشگری بزرگ روانه بابل کرد . ولی شهر بابل دیوارهای بسیار بلندی داشت و نتوانستند وارد شوند . ماهها ارتش شاهنشاهی ایران در کنار دیوارها منتظر ماند ولی نتوانست وارد بابل شود . تا اینکه زوپیر نقشه ای کشید و گوشه‌ها و بینی خود را برید و خود را با ضربات شلاق آغشته به خون کرد و به پیش داریوش شاه رفت . شاهنشاه از دیدن این منظره سردار خود تاسف خورد و گفت چه کسی تو را چنین کرد ؟ وی پاسخ داد من این کار را برای گشودن درب بروی سپاه ایران زمین کرده ام و هم اکنون به سوی بابل می روم و خود را فراری خطاب میکنم که داریوش من را چنین کرده است . داریوش شاه پاسخ داد به خدای که من راضی به این نبودم که تو با خود چنین کنی و حاضر بودم از بابل صرفه نظر کنم . نقشه زوپیر عملی شد و بابلی ها وی را به درون شهر راه دادن و به وی لشگری برای مبارزه با داریوش دادند که در 2 نوبت وی 2000 نفر از ارتش شاهنشاهی را کشت تا شک ها به یقین تبدیل شود . زوپیر در سومین نبرد با ایرانیان دروازه شهر را گشود و بابل توسط سپاه وطن پرست داریوش فتح شد . داریوش در فرمانی تاریخی زوپیر را بالاترین وطن پرست (بعد از کورش بزرگ) نامید و خاندان وی را برای همیشه مورد حمایت دولت قرار داد و هر ساله هزاران سکه به خاندان وی عطا نمود .

با تمامی این اقدامات شگفت انگیز و قدرت جهانی داریوش بزرگ او هیچگاه خود را در کتیبه هایش - خدا یا فرزند خدا نخواند و در سنگ نبشته هایش همیشه این قدرت جهانی ایران را مدیون خداوند (اهورامزدا) دانسته

به نام دادار اورمزد

است . در حالی که شاهان سامی آنروزگار یا فرعونهای مصر و شاهان بابل با جلوس بر تخت بدون وقفه ای خود را فرزند خدایان میخواندند . نمونه بارز این مهم اسکندر گجستک است که به گفته مورخین یونانی پس از تصرف ایران وی خود را خدا نامید و فرزند پدر بودنش را رد کرد و گفت که خدایان با مادر من همبستر شدند و من زائیده شدم و همگی باید مرا ستایش و پرستش کنید .

یکی دیگر از لشگر کشی های وطن پرستانه داریوش عظیمت به سرزمین سکاها بود . سکاها به گفته هرودوت پدر تاریخ جهان یکی از خونخوارین اقوام بشریت بودند . آنان در جنگها خون دشمن را جمع آوری میکردند و میخوردند و در نمونه های دیگر سر افراد شکست خورده را از بدن جدا میکردند و داخل جمجمه را خالی میکردند و به عنوان تقدس نگهداری میکردند . زن در بین این اقوام مشترک بود . سکاها از پیش از به قدرت رسیدن کورش بزرگ همه ساله به ایران تجاوز میکردند و سرمایه های ایران را به یغما می بردند . ولی کورش توانست تا مقدار زیادی دست آنان را از ایران کوتاه کند . داریوش در ادامه سرکوب وحشیگری های آنان و انتقام از سکاها لشگری به گفته هرودوت 700 هزار نفری با 400 کشتی جنگی راهی اروپا مرکز سکاها کرد . داریوش پلی عظیم بین قاره آسیا و اروپا بنا کرد و در کنار آن پل کتیبه ای نوشت به این مضمون: " داریوش - شاه ایرانیان و آسیایی ها این پل را بروی رود تایی بنا کرد . رودی بسیار زیبا و بزرگ . " ولی با این لشگر بزرگ بدلیل موقعیت سوق الجیشی سرزمین سکاها ارتش داریوش نتوانست مستقیم با آنان روبرو شود و در نهایت به کشورش بازگشت .

مردم فریبکار دروغ میگویند به این اندیشه که از فریب دیگران بهره مند شوند و سود مادی نصیب شان شود . مردمان فریبکار راست میگویند زیرا در انتظار پاداش راستگویی خویش هستند تا دیگران را از خود خشنود سازند تا آنان را مورد اعتماد بدانند . پس در همه حال هشیار باشید و با خرد و شعور و منطق گفته ها را بررسی کنید .

داریوش بزرگ

به نام دادار اورمزد

بن مایه این نوشتار

تاریخ هرودوت - اوانس - ترجمه وحید مازندرانی

ایران از آغاز تا اسلام - پرفسور گیریشمن

سرزمین جاوید - پرفسور هرتزفلد - ماریژان موله

آرمانهای شهریان ایران باستان - دلفگانگ گنادت - ترجمه سیف الدین دولتشاه

ایران باستان - استاد پیرنیا

گرد آوری : ارشام پارسی

خداوند این کشور را از گزند دشمن - دروغ و خشکسالی به دور نگهدارد

دعای داریوش بزرگ